

SOČA

Glasiloslovenskega političnega društva goriškega za branbo narodnih pravic.

„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.50
Pol leta . . . . . „ 2.30
Četrt leta . . . . . „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanica“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“ in v Trstu v tobakarnici „Via della caserma 60“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via del Municipio v Kalistovi hiši III. nadstr. naročnina pa opravištvu „Soče“ v Gorici „Via scuole“ h. št. 429, II. nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Dopisi.

V Gorici 26. aprila. (Velika noč. — Adresa do presv. cesarja. — Tajnik kmet. društva.)

Letos smo praznovali Velikonoč v najlapsem pomladanskem zelenju in cvetju; vsa narava okrog Gorice je čvrsto probujena in sadno drevje cvete tako krasno, da, kakor pravijo naši kmetje, oči vnema; da bi le tudi bogato obrodilo. — Letos so namreč posestniki in kmetje po Goriškem zaradi slabe lanske letine povsod v silnih stiskah in težko pričakujejo prvih pridelkov, da bi si kaj opomogli. Pa tudi mesto občuti posledice neugodnih kmetijskih razmer in posebno rokodelcem se sedaj v obče prav trda godi. Za to nismo zapazili o velikonočnih praznikih navadne živahnosti v mestu, pa tudi okolica, kakor Solkan, St. Andrež, Bajta, je bila slabo obiskovana. Na velikonočni terek je druga leta vse vrelo na male Roje (kampanjua) s polnimi pletenicami gubanic, pine in drugih velikonočnih jedi; tu so se v sencih košatih orehov gostili in radovali do poznega večera; včasih je celo mestna godba ljudsko veselico povzdigovala; letos pa so bile Rojice skoro prazne in tudi v štandrezkih krémah ni bilo navadne gnuče. Kedar ni ob čem, treba po sili varčnim biti.

V sredo je Nj. E. gospod c. k. namestnik baron Pine sprejel deputacijo društva „Sloga“, katera mu je prinesla na shodih v Kviškem in Kobaridu sprejeto addresso do presv. cesarja. V deputaciji so bili društveni predsednik g. prof. Povše, odbornika gg. Andrej Kocjančič in Josip Mašera, dalje gg. Volerič župan iz Kreda, M. Jonko podžupan iz Bovca, Iv. Gruntar podžupan iz Kobarida, Ant. Lenardič, župan iz Števerjana in Ant. Jakončič, župan iz Šmartnega. Gospod namestnik je deputaciji prav uljudno zagotovil, da odpošlje takoj addresso na najvišje mesto spremljano s prav toplimi besedami.

Društvo „Sloga“ je po tem takem ne zmené se za neprestano sumničenje, obrekovanje in grizenje v dveh organih goriških tako z vanih liberalcev svojo nalogo častno dovršilo. Ali neki zdaj naši razdraženi nasprotniki ponehajo se svojimi perfidnimi napadi? Kakor jim ljubo. Le naj še dalje svoje zadnje sile napejajo, saj v slepi strasti ne vidijo, da mahajo le po sedlu in ne po konju.

LISTEK.

Časopisje na trdih kmetih.

(Spls. Job.)

II.

Za borzne kurze se vaški Moniteur ne zme ni veliko, še ve ne, kake živali so to: akcije, lozi, obligacije, prioritete i. t. d. Samo Lukov Miha ima eno obligacijo, ki mu jo je ranjki gospod stric zapustil, pa ljudje pravijo, da ima le tako pölo, da hodi ž njo po penziji. Nekaka sorodovina judovskih borzijancev je pa vendarle tudi med kmeti korenine zadobila; tem se sicer še sanja ne o „hausse“ in „baisse“, pa vendar znajo vdobiti povsodi masten kos, in so hujši, ko peklenski bes. Ti krščeni judje v slovenskih jopah so o d e r u h i, med katerimi imamo posebno v goriških hribih nekaj znamenitih exemplarov, ki bi se kaj lepo podajali vsakemu herbariju judovskih krivonosnih odrtnikov. Pravi Pinkelš je Arnej Pijavka; ime in priimek sta mu pomenljiva, kakor vsem znamenitim osebam. Njegovemu patronu sv. Jerneju so bili kožo sneli, maščevati svojega svetca, odéra Pijavka sosede na pravo in na levo. Natorna pijavka pije le kri, če jo nastaviš, krščeni Pijavka pa še moze izsréba. Čujmo životopis te čudne prikazni. Pijavka je imel očeta, kakor vsaka živa stvar; oče pa ni bil zapravljivec, varčeval je na vse kriplje, še gum-

S koliko delikatnostjo znajo postopati oni, kateri imajo vsak dan polna usta kulture, dokazuje nam zopet prav jasno priloga k 22ti številki „Isonza“, v kateri je od besede do besede objavljen uradni odsek referat o sposobnosti prosilcev za tajništvo pri tukajšnjem c. k. kmetijskem društvu. V tem poročilu so vsi prosilci na drobno popisani in tem popisom je seveda tudi odsek dodal svoje opazke, o katerih gotovo ne bo nekaterim prosilcem po godu, da se po časopisih med svet raztrobijo. Nekdo n. pr. ne zna pisati „italianamente“, drugega „zasluge obledujejo v primeci z neovrželjivo večo učenostjo drugih kandidatov“, tretjemu je moral direktor Monà najočitnejše kozle popraviti, predno se je sprejel nek njegov članek v društveni organ i. t. d.

Kako veseli bodo gg. kompetenti, ko bodo videli svoje kvalifikacije na drobno razložene in z odsekovim poprom potrošene — v javnem listu. Edinemu prof. Angelu Muzzi-ju je posvečena cela kolona neokračene slave. Nihče ne bi verjel, ako ne bi bil tega potrdil g. dr. Levi v družbi z monsig. Pavletič-em, da je mogel stoperv 26 letni mož uže toliko učenih kmetijskih knjig spisati in po tisku objaviti. A kaj hočete, v Italiji so tla veliko produktivnejša nego drugod; saj smo se tega prepričali uže po raznih kmetijskih celebritetah, katere nam je jug iz blažene dežele v prijazno Gorico zašel. Kudo se z veseljem ne spominja veseljavnega d. r. Oklensa, kateri je pred leti s celim bremenom svojih učenih del, odličnih spriceval in častnih diplomov k nam priromal in tu zaradi svoje učenosti po našem kmetijstvu razlival, da se kar nič ni videlo o preveliki bliščobi?

In ali niso prišli za njim še drugi apostolji kmetijske učenosti od iste strani, kateri so tudi uže toliko sadu zaplodili v našo srečno deželo, „dass man vor lauter Bäumen den Wald nicht sieht,“ bi rekel Nemeč. Po njih sadu jih spoznaste.

„Isonzo“ in njegova stranka sta si s priobčenim poročilom izdala novo spricevalo olikanosti, a namen sta vendar dosegla, kajti pri včerajšnjem občnem zboru kmet. društva je bil prof. Muzzi s 66 glasovi proti 34 za tajnika izvoljen. Toda o tem prihodnjic. Za danes sklenemo z opazko: habeant sibi, naj si ga imajo!

be za jopo je le sam iz lipovja izrezaval. Gonil je ob enem petindvajset kupčij, prav, kakor dunajski „Geld für Alles.“ Pobéral je kimenó, zberal maslo za kupce, kupaval lešnike in orehe; skupljaj koromač, brinje, kupal je česminovo žganje, bral cunje, hodil po kvas v Bohinj; iz Gorice je pa nosil kavo, cukar, tropinsko žganje, jesh, olje, tabak i. t. d. Nikoli ga smerekova veja nad vrati ni zapeljala, še grozoviti lev pred goriško gostilno ga ni ostrušil niti v trdnem sklepu, nikoli v gostilni obedvati, omajal. Pošteno je gruzil svoj mirenški hlebec pred jezuitskim svetiščem in hladnokrvno je na julijevem solncu prerajčaval, koliko mu še manjka do sedemsto. Predno pa je naš očka sveto številko sedemsto izpolnil, dopolnila so se mu leta. Bleda smrt ni prašala ne po koromaču, ne po kimeni, niti po bobinjskem kvasu, ampak po Pijavkinej revnej kupčijskej duši. Težka je bila smrt, še težji testament. Moj Bog! štiridesetletni krvavi zaslužek drugim prepustiti, pa iti tje, kjer ni ne koromača, ne brinja, ne česminja, nobene kupčije, nobenega dobička! Sila kola lomi. S solznimi očmi izroči žakljic s petindvajset manj, ko sedemsto trdega srebra mlademu Pijavki rekoč: „Na, sin moje trde žulje, težko ti jih dam, a dati ti jih moram. Za sv. maše nič ne plačaj; če pojdem v pekel, bi bilo škoda denarja, saj veš, da nesem nikoli beliča po nepotrebnem potrosil; če me Bog v vice obsodi, bom pa rajši s trpljenjem odslužil, kakor bi se lepo srebo za me šteló, saj sem se tolikrat o sv. Jakopu na sv. Ignacija stopnicah kupal, bom že še vice prestal, v nebesa me pa že ne bodo brž pustili, ker sem veliko piškavih orehov z lesom zade-

laval in za dobre prodajal. Še enkrat oddrgne osmo-ljeni žakelj, svit križanikov se v zadnje sreča s steklenimi očmi, — Pijavka je že tam — kjer ni ne brinja, ne česminja. Mladi Pijavka križavnike pod pazduho stisne in očetu oči zatisne. „Dosedaj ste bil vi, od sle bom pa jaz.“ — Mladi Pijavka pa ni tako bedast, da bi se po česminovji praskal in z usnatimi rokovicami brinjeve grme čistil, on je sklenil visoko spekulirati, saj ima kapital! Oče je bil jud barantáč, sin mora postati jud borsijanec! Sprva začne posejovati najbolj vsiljenim, nikoli čez 20 f., da je več stranek zamežil; nikoli ni posejeval čez en mesec, da so se tolarji večkrat v letu prekročili in večkrat z novimi ljubimi bratci domov priplesali. „Množite se in rasite“ nagovarjal je pogostoma svoje ljubljence. Ko mu je bila ta spekulacija prvi tisočak sklečala, se je bil skoraj zmešal. V stransko sobo se zapré, pa razloži po mizi lepo vvrstah po 25 svoje trdnjake; šteje in šteje od kraja do konca, vsakega srebrnjaka se posebej s kazalcem dotakne, da vsem enako ljubezen skaže, kadar zaduje ga pikne, zadovoljno zagrci: „gih en távžent“ in si vesela bradovičasti roki mane. Prešteje jih še kake petnajstkrat, ogleduje, kateri so saksonci, kateri pajerci, kateri Marije Terezije i. t. d., sestavlja iz njih razne umetne figure, kakor kak aranžér pri kadrilji; kar zasliši, da zunaj v kuhinji nekaj coklja, bliskoma so ljubljenci v žaklju in žakelj v skrivni duplji pod desko. — Kaj si pa sedaj izmislil bogati Pijavka? Bo-li srečke, deluice i, t. d. kupaval? A, kaj še? Papirje le papir; naš jud pa le na trdno podlago sida. Trdnjše pod-

iz slovenskega štajerja, 18. aprila. (Izv. dop.)

(Šolstvo. — Straš in zagriženost nemškutarjev ter mláčnost Slovencev.) Šolstvo v toliko hvallšanéj novejšolske dobi nikakor tako ne napreduje več, kakor se je govorilo in kakor se je obetaló. Za vsak velik napredek je treba veliko denarja; a kje pa vedno in vedno denar jemati, to je težko in resno vprašanje. Zato pa so možje na višjih mestih sklenili tudi za šolstvo manjše svote izdávati, če bi tudi vsled manjše materijelne podpore šolstvo slabše napredovalo. Ta sklep so pa tudi storili radi tega, ker so videli, da je sem ter tje vsepeh s šolami slabši, nego se je pričakovalo z ozirom na izdane stroške. To velja zlasti o takozvanih meščanskih šolah, za katere je pri nas dežela veliko izdala vrh pripomoči od strani občin, ki so tudi mnogo žrtovale. Dasiravno so te meščanske šole boljše urejene, kakor nekatere sredeje šole, vendar so le slabo obiskovane. Tudi se je v nekaterih nemških krajih dalo preveč razredov in učiteljev; zato se pa zdaj retirira, in tisti kraji, kateri od nove šolske dobe niso nič pridobili, ostali so na cedilu. To pa velja posebno o slovenskih šolah. Le malo slovenskih šol je bilo v novi dobi razširjenih, večinoma je pri starem ostalo. No, zdaj pa se radi varčevanja nemajo več nadjati, da bi se za-nje kaj zdatnega storilo. Pa vse to bi se še pregledalo, ako bi se pri nas na dotičnem mestu skrbelo, da bi šole bar v duševnem obziru napredovale, to je da bi se otroci vsaj kaj naučili za življenje. Ali pri nas morajo učitelji vsled ostro čutenih želj nadzornikov le nemščino največ gojiti, kajti le ta, kateri v šoli in zunaj šole nemščino mlati, le ta je čislán, le ta se ima protekcije nadjati, le ta ima raznih doklad pričakovati. Knjig slovenskih za šole nam nič ne dajo, že leta in leta učiteljstvo prosi za-nje, a vse zastoj. Obljubilo se nam je, da dobimo letos nekaj novega, in sicer zdaj o veliki noči, a velika noč je tu, pa slovenske bukve še niso — ozelenele. Še več bi se vam o tej reči pritoževal, toda si ne upam, kajti Vi imate tudi državnega pravnika, ki „Sočo“ ostro pregleduje. — Nemškutarji so pri nas sem ter tje še vedno strašno zagriženi. Nek takov nemškutarsk poštar ni hotel imeti slovensko-nemških poštnih tiskovin, dokler ga ni po pritožbi ene slovenske stranke poštna direkcija v to primorala. Zdaj daje nemško-slovenske tiskovine, takim strankam, katere izrekoma take zahtevajo, a

morali slovenski učenci, ki ne umejo ne besedice italijanske, poslušati italijanska predavanja? ali se ne pravi to, Slovincem vcepljati italijansčino in ali je mar v kmetijski šoli prostor za to?

Da pa, monsignore, Vam še jasneje dokažem Vaše res veliko rodoljubje (??), naj citiram iz Vašega predloga sledeči stavek nekoga gospoda, kterega Vi hvalite, da je tako modro pripomogel se svojimi nasveti.

Glasi se: „Velika ovira za dober vspeh na kmetijski šoli je, da se v dveh jezikih podučuje. Potrebno bi bilo, da se odloči en jezik podučni na šoli, saj na višem oddelku, in pač ni težavno odločiti se za oni podučni jezik, ki ima veliko večjo omiko, bogateji zaklad tehničnih izrazov in književnosti. In tem besede ste pristavili te-le besede: „Tenendo in molto apprezzamento le giustissime osservazioni dell'on. Sig. noi siamo penetrati dalla più intima convinzione etc. (Jako visoko cenimo naj bolj opravičene te opazke gosp. — in z vsem prepričanjem stavimo sledeče predloge, itd.

Kaj pa to? Tedaj slovenski rodoljub tako počenja, tako spoštljivo brani naš materni jezik? Deželni zbor, v kterem sedi večina italijanskih gg. poslancev, ni nikdar zanikal enakopravnosti slovenskega podučnega jezika; na c. k. državnem učiteljski v Gorici in Kopru se podučujejo važni znanstveni predmeti v slovensčini; kako da bi pač ne moglo kmetijstvo se slovensko predavati?

Sicer pa monsignore! naj zdaj svet sodi, ali sem jaz, ali kedo drugi izdajalec narodnih in deželnih interesov.

Kar pa zadeva razpravo zaradi imenovanja tajnika v kmetijskem društvu, naj rečem le to, da če ste res slovenski rodoljub, bi vendar ne cepili in ločili se pri slehernem glasovanju od svojih kolegov — odbornikov slovenskih. Sapienti sat.

Pravite tudi, da le moje obrekovanje je zakrivilo, da Vas niso tudi slovenski odborniki volili v kuratorij. „Troppo onore“ za me, da bi stareji odlični gospodje, advokati in duhovniki, mene tako slepo ubogali. Prašajte le gospode in videli bodete, koliko zaupanja imajo do Vas. Zavoljo mene le ohranite mandat in delajte pošteno v interesu dežele, torej, če hočete biti pravični, tudi v interesu Slovencev, ki imajo sedaj toliko, ali še večje število dijakov, kakor pa Italijanci, in bodite uverjeni, da bom prvi, ki Vas bom v našem listu hvalil. Slovenci imamo malo mož, ki bi zamogli delati za blagor in pravice naše. Pokažite nam, da so Vam svete narodove pravice in z veseljem Vam bomo pritrjevali, da ste rodoljub.

Tudi naj Vam bo povedano, da poročevalec Soče ni dopisovalec v „Slov. Narod“, da ga morate uže v drugi osebni iskati. Kar pa zadeva Vaše opazke, da je slov. oddelek imel veliko manj učencev, kakor italijanski, menim, da je za Vas bolje, da o tem molčim za danes.

Gospod Alojzij Bader iz Gorice trdi v oznanilu, priobčenem v števil. 15 tega lista, da je obilno založen se svečami in baklami, ki se imenujejo voščene (zmes) in so prav enake onim iz fabrike G. Reali in E. Gavazzi v Benetkah, kojih zalogo ima podpisani v Korminu.

Očividno je, da je omenjeno oznanilo le konkurenčno sredstvo, ki je pa prenerodno izmišljeno, nego bi vero našlo tudi pri manj izvedenih ljudeh.

Slavno znana fabrika G. Reali in E. Gavazzi v Benetkah, koje izdelki so uže davno priznani in so do zdaj vedno nespremenjeno dobri ostali, ne boji se konkurence gosp. Alojzija Baderja: Njemu ni ta firma nigdar ovadila svojega tovarniškega sistema in nje izdelki so vse drugačni od Baderjevih. Sumničenje, katero vzbuja gospod Bader proti imenovani častivredni firmi je prazno, nje izdelki so vendar boljši od njegovih. To so priznane jurí raznih razstav, to dokazujejo tudi niže cene Baderjevih izdelkov.

JAKOB PALLA v Korminu.

Dunajska borza.

	25 aprila	
Enotni drž. dolg v bankovcih	60	gl. 65 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	64	80
Zlata renta	71	90
1860 drž. posojilo	110	75
Akcijske narodne banke	787	—
Kreditne akcije	207	50
London	122	90
Srebro	107	40
Napol.	9	85
G. kr. celina	5	82
Državne marke		

Izdavatelj in odgovorni urednik: ANTON FABIJANI. — Tiskar: MAILING v Gorici.

Oznanilo.

V tukajšni gluhozemnici so na prodaj:

1. Domači zajci v 9 najboljših plemenih 8—8 mesecev stari po 1—10 gold. par.
2. Plemenite postervice (salmon) 2—3 meseca stare po 10 gold. sto.
3. Zlate ribice 1—3 leta stare po 20—50 soldov ena.

4. Od 1. maja do konca avgusta oplojena jajčka omenjenih zlatih ribic po 5 gld. krožnik, na kojem se drži okoli 200 jajčic.

Podpisani si všteva v čast, naznaniti slavnim cerkvenim oskerbništvom, da je odsihdob obilno založen se svečami in baklami, ki se imenujejo voščene (zmes) in so prav enake onim iz fabrike Reali Gavazzi v Benetkah, kojih zalogo ima gospod Jakob Palla v Korminu. Te sveče in bakle so po 2 gld. kilo. — Tista slavna oskerbništa, katera že zaradi varčnosti take sveče imeti, naj se blagovoljno obrnejo se svojimi naročili do firme

Alojzij Bader v Gorici.

O z n a n i l o.

Z N I Ž A N A C E N A.

Ker smo velikansko zalogo tako imenovanega alpaka-srebra v Abisniji (Afriki) za neverjetno nizko ceno kupili in v naši fabriki zopet 68 strojev na par postavitvi ukazali, smo sedaj v prijetnem položaju naše izdelke iz alpaka-srebra po 32% ceneje, boljše in lepše odhajati, kakor do sedaj. Vsakemu je namreč znano, da našo alpaka-srebro nikdar srebro ne zgubi, in še od najmočnejši kisline ni ne terpi, kar pismeno zagotovimo.

6 žliček za kavo iz alpaka-srebra	gl. 1.20, 1.60, 2.00, 2.60
6 žlic velikih	" 2.00, 3.40, 3.50, 6.00
1 velika žlica	" 1.50, 2.40, 2.90, 4.00, 5.00
1 žlica za mleko	" 1.00, 1.45, 2.30, 3.20, 4.00
6 parov nožev, vilic z angleškimi klinami in alpaka-srebrnimi držali	gl. 4.50, 5.30, 6.80, 7.50, 9.00
6 parov deserčnih nožev in vilic z angleškimi klinami in alpaka-srebrnimi držali	gl. 3.50, 4.80, 5.50, 6.95

Poleg tega elegantne svečnike za na mizo, par po gl. 1.00, 2.00, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00, 4.50, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00. Ročni svečniki par po 8.50, 10.50, 14.00, 18.00, 22.00. Posoda za sladkor po 2.80, 4.00, 5.50, 7.00, 8.50, 10.00, 12.00, 15.00, 20.00, 25.00, 30.00, 35.00, 40.00, 45.00, 50.00, 55.00, 60.00. Posodaza surove maslo po 95 kr., 1.70, 2.80, 3.25, 4 in do neštovitne druge reči, vse po 32% boljše kup, ko dosedaj.

Naročila z deželo proti poštnemu povzetju natančno izvršajo.

Fabrika za metalne izdelke Blau & Kann
Dunaj (Wien) Babenherzstrasse N. 1

Pozor trtorejci!

Podpisani je tudi letos dobro založen z najboljšim in najmočnejšim sicilijanskim in rimskim žveplom, katero se po dosedanjih skušnjah z izvrstnim uspehom rabi v obrambo zoper trtno bolezen.

Dobiva se po prav spodobni ceni pri podpisnem in pa v drogeriji gosp. Gasp. Ghitterja v Gorici.

Andrej Kocjančič v Podgori.

Oznanilo.

Jemljem si čast slavnemu občinstvu naznaniti, da se pri podpisanemu nahaja bogata zaloga voska, sveč in torč iz slavnoznane tovarne Reali Gavazzi-a v Benetkah. Bila je odlikovana od cesarja avstrijskega, Franciška Jožefa, od kralja bavarskega, Maksimiliana II., od kralja pruskega, Friderika Viljelma in od umrlega francoskega cesarja, Napoleona III. Obdarovana je bila pri razstavi v Londonu l. 1862, pri obertniji razstavi v Parmi, pri razstavi v Turinu, v Milanu, v Luki in slednjič pri razstavi v Filadelfiji

Gg. naročnikom se bo postreglo z vso skerblijivostjo in natančnostjo in prav ugodno ceno.

Cena je: I. versta 2 gl. 40 sold.
II. " 2 " 20 "

Podpisani se tedaj zanaša, da bo v kratkem počasten s prav obilnimi naročili.
Jakob Palla v Korminu.

„PRIKLJČNA UKUPOVILA.“

NOVO! NOVO! NOVO!

Novi, vilice in žlice iz pravega „SREBEROJKLA“, ostanejo vedno bele (naj se ne zamenja z nezdravim take zvanim „Chinasrebrnom“, katero postane rumeno uže po osmihdnevi rabi). Da je naše blago stanovitno, ostrema da ostane belo, dajemo TOLETKO POROČITVO!

1/2 tuceta žlice	gl. 1.50
1/2 " vilice	" 1.50
1/2 " nožev	" 2.00
1/2 " žlicic	" 1.00

Tež 27 kesov se dobi lahko vsak posebej, ali pa vsi skupaj kot kompletni servis elegantni štali za ničevo ceno 1 zajemavec nam. gl. 12.50 do gl. 17.75
1 žlica za prikažo nam. gl. 1.00 do gl. 1.50
1 posoda za mizo nam. gl. 1.50 do gl. 2.00
1 parokladnikov za mizo nam. gl. 1.50 do gl. 2.00

JAKO ELEGANTEN najstari črni z enim desetom istošte sreberne posode: 13 lot. posuk. sreb. (6 nožev in 6 vilic) namesto 22 gl. za samo 9 gl.

Kesnično SREBERNE ŽEPNE URE: G. K. kovnega urada poskušane, natančno regulirane in točno idele s čistim porostvom.
1 arab. cilindrica z verigo nam. gl. 13 samo gl. 6.50
1 ankora s krist. steklom nam. gl. 15.50 do gl. 8.50
1 remonitir-ura s krist. steklom (navija se pri riniči brez ključa) nam. gl. 23 samo gl. 15.50
1 zlatna ura za dame z očiujem nam. gl. 28 samo gl. 17.75
Sreberne urne verzije od gl. 2.25 do gl. 7.

Najnovejša specijalitet!
Plinove lampe, ki se prenašajo, (brez cevi, brez duže (takta) in brez cilindra) z aparatom vred vsak aparata nareja sam stroj plin. Te lampe se postavljajo lahko na mizo, ali obetajo na zid, ali na podstopje. Dobrota za vsakega in za vsaki kraj!

Lampe za na steno po gl. 4.00
" mizo " 5.00
" pod strop " 4.75

1 liter plina 30 kr. Poduk, kako se ima lampo rabiti, se vsaki pridene

Lepši plamen kakor pri premogovem plinu, 50% ceneji od petrolja.

Obširne cenike pošljamo zastonj, blago pa le proti plačilu ali poštnemu povzetju. Dobiva se SAMO pri

Exporthaus Bettelheim,
Wien, Margarethenstrasse 13.

Vsako naročilo se zamore izvršiti v 24. urah.

Prodajalnica raznega blaga in vezenj

VAL. GORJUP-A

v Gorici.

Prodaja storjenih oblačil za može in dečke

Da se želji mnogih gospodov naročnikov vstreže in da se odstrani vsak dvom pri naročevanju storjene obleke iz glavnih mest, jemljejo se v imenovani prodajalnici naročila za moška oblačila, ki se hitro, po najnovejši modi in natančno po želji naročnikov s porostvom izdelujejo.

Cela obleka razne barve	od gl. 13	do gl. 45
" " černa	" 15	" 50
" " za dečke	" 4	" 12
Spomladanska sukinja	" 8	" 28
Bonjurs, kratka sukinja	" 7	" 22
Hlače letne	" 2.50,	" 8
" raznih barv	" 3.50,	" 12
Opersniki	" 2	" 8
Sukne za lovce in pisarje	" 4	" 10
Domača obleka	" 8	" 20

NB. Vsako naročilo se zamore izvršiti v 24. urah.

Vsako oblačilo, ki ne ugaja, se zamore brez vsake težave zamenjati
Na ogled se pošilja poštnine prosto.

Vsako naročilo se zamore izvršiti v 24. urah.